

A névmások rendszere

A *névmás* azt jelenti, hogy a név helyett (főnév, melléknév, számnév) mást írunk, tehát a névszókat névmással lehet helyettesíteni. Magában nincs jelentése, a szövegkörnyezet tölti meg jelentéssel.

<i>A névmás fajtája</i>	<i>Főnévi (ki? mi?)</i>	<i>Melléknévi (milyen...?)</i>	<i>Számnévi (mennyi?)</i>
Személyes névmás	én, te, ő, mi ...	-	-
Visszaható névmás	magam, magad...	-	-
Kölcsönös névmás	egymás	-	-
Birtokos névmás	enyém, tied...	-	-
Mutató névmás	ez, az	ilyen, olyan	ennyi, annyi
Kérdő névmás	ki, micsoda	milyen, mekkora	mennyi, hányadik
Vonatkozó névmás	(a)ki, (a)mi (a)melyik	amilyen, amekkora	amennyi, ahány
Határozatlan névmás	valaki, némelyik	valamilyen, némi	valahány, egypár
Általános névmás	akárki, bárki, semmi	akármilyen, bármilyen	akármennyi, bármennyi

1. Személyes névmás: csak hangsúlyos helyzetben használjuk: „az **én** barátom!” vagy utaló szerepben: „**Bélával** beszéltem, **ő** mondta.”

2. Mutató névmások: **ez, az**, még használatosak: **e, eme, emez, ezen, amaz, azon**, „**e** tekintetben”, „**azon** nyomban”